A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2024. december 5.*

„Előzetes döntéshozatal – Verseny – Kartellek – Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése – Vertikális megállapodások – »Hatás általi« korlátozás – Gépjárművekre vonatkozó jótállással kapcsolatos korlátozásokat előíró megállapodás – A versenyhatóságnak a versenyellenes hatások bizonyítására vonatkozó kötelezettsége – Tényleges és potenciális hatások”

A C-606/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) a Bírósághoz 2023. október 4-én érkezett, 2023. október 2-i határozatával terjesztett elő

a „**Tallinna Kaubamaja Grupp” AS**,

a „**KIA Auto” AS**

és

a **Konkurences padome**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: D. Gratsias tanácselnök, I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke és Csehi Z. (előadó) bíró,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a „Tallinna Kaubamaja Grupp” AS és a „KIA Auto” AS képviseletében I. Azanda advokāte,

– a lett kormány képviseletében J. Davidoviča és K. Pommere, meghatalmazotti minőségben,

– a spanyol kormány képviseletében L. Aguilera Ruiz, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lett.

– az Európai Bizottság képviseletében P. Berghe, I. Naglis és D. Viros, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelem előterjesztésére a „Tallinna Kaubamaja Grupp” AS és a „KIA Auto” AS, valamint a Konkurences padome (versenytanács, Lettország) közötti, a gépjárművekre vonatkozó jótállással kapcsolatos korlátozásokat előíró vertikális megállapodás megkötése miatt kiszabott bírság tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében került sor.

Jogi háttér

3 A 2001. október 4-i Konkurences likums (versenytörvény) *(Latvijas Vēstnesis*, 2001, 151. sz.) 11. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Tilos és létrejötte időpontjától kezdődően semmis minden, a piaci szereplők közötti olyan megállapodás, amelynek célja vagy hatása a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása Lettország területén; ilyen megállapodásnak minősül:

[…]

7) olyan cselekmények (vagy mulasztások), amelyek következtében egy másik piaci szereplő egy meghatározott piac elhagyására kényszerül, illetve amelyek megakadályozzák valamely lehetséges piaci szereplő piacra lépését.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

4 A Kia Auto az észt jog szerint létrejött társaság, amely a KIA márkájú járművek egyetlen, engedéllyel rendelkező importőre Lettországban. Ez a társaság választja ki és hagyja jóvá azokat a hivatalos képviseleteket, amelyek a KIA gépjárműveket forgalmazzák, és azokat a gyártó vagy az importőr által nyújtott jótállás keretében javítják.

5 2014. augusztus 7-i határozatával a versenytanács a versenytörvény 11. cikke (1) bekezdése 7. pontjának megsértése miatt 134 514,43 euró bírságot szabott ki a KIA Autóra, amelyből 96 150,92 eurót egyetemlegesen szabott ki annak anyavállalatával, a Tallinna Kaubamaja Grupp-pal szemben.

6 A versenytanács úgy ítélte meg, hogy a KIA Auto, mint a KIA márkájú gépjárművek gyártója által engedélyezett importőr, valamint a KIA márkájú gépjárművek hivatalos márkakereskedői és javítóműhelyei (a továbbiakban: hivatalos képviseletek) olyan jótállási feltételekről állapodtak

meg, amelyek arra kötelezik vagy ösztönzik a gépjármű-tulajdonosokat, hogy a jótállási időszak alatt az említett hivatalos képviseleteknél végezzenek el minden, a KIA gyártó által előírt időszakos karbantartást és jótállással nem fedezett javítást, valamint arra, hogy az időszakos karbantartások és a jótállási időszak során eredeti KIA pótalkatrészeket használjanak.

7 A versenytanács ily módon megállapította, hogy a KIA hálózaton belül vertikális megállapodás áll fenn a jótállási feltételekről, amely megállapodás egyrészt megakadályozta a független javítóműhelyek jótálláson kívüli hozzáférését a lett piachoz a javítási szolgáltatások jótállási időszaka alatt, másrészt pedig a független pótalkatrész-gyártók számára az említett alkatrészek értékesítésének lettországi piacára való belépést, és korlátozta a pótalkatrész-forgalmazók közötti versenyt.

8 A versenytanács a megállapított megállapodást hatás általi versenykorlátozásnak minősítette, hangsúlyozva e tekintetben, hogy az alkalmazandó bizonyítási szint nem követeli meg tényleges hatások bizonyítását. A versenytanács szerint ugyanis a versenyre gyakorolt negatív hatások magából a korlátozó kikötések jellegéből következnek, és nem szükséges bizonyítani a ténylegesen bekövetkezett hatásokat.

9 Az alapeljárás felperesei keresetet indítottak a velük szemben bírságot kiszabó határozattal szemben a kérdést előterjesztő bíróság, az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) előtt, amely 2017. március 10-i ítéletével elutasította az említett keresetet.

10 Az alapeljárás felperesei felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a Senāta Administratīvo lietu departamentshez (legfelsőbb bíróság, közigazgatási kollégium, Lettország), amely 2021. december 22-i ítéletével hatályon kívül helyezte a kérdést előterjesztő bíróság ítéletét, és az ügyet új határozat hozatala céljából visszautalta e bírósághoz.

11 A Senāta Administratīvo lietu departaments (legfelsőbb bíróság, közigazgatási kollégium) kimondta, hogy a kérdést előterjesztő bíróság annak vizsgálata során, hogy a bírságot kiszabó határozat érvényesen vezet-e arra a következtetésre, hogy a megállapodás hatásai miatt tiltott, pontatlan értékelési szempontokra támaszkodott azon szempontokhoz képest, amelyeket a versenykorlátozó hatások esetén figyelembe kell venni. E körülmények között a legfelsőbb bíróság úgy ítélte meg, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem tudta helyesen értékelni, hogy e határozat kellően indokolt volt-e.

12 A kérdést előterjesztő bíróság a versenytanács által a legfelsőbb bíróság ítéletét követően benyújtott kiegészítő észrevételekre támaszkodva megjegyzi, hogy ezen ítélet megállapításai lényegesen eltérnek a Bíróság ítélkezési gyakorlatában foglaltaktól, így a hatás általi versenykorlátozás tartalma és a bizonyítékok ebből következő szintje nem tekinthető nyilvánvalónak. A kérdést előterjesztő bíróság ezért szükségesnek tartja, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljon a Bírósághoz a hatás általi kartellek bizonyításával kapcsolatos kérdések tisztázása érdekében.

13 Közelebbről, ahogyan az a versenytanács észrevételeiből kitűnik, az Európai Unió Törvényszéke által az EUMSZ 102. cikk megsértésére vonatkozó, 2021. november 10-i Google és Alphabet kontra Bizottság (Google Shopping) ítéletben (T-612/17, EU:T:2021:763) elfogadott megközelítéshez hasonló megközelítést kellene alkalmazni az EUMSZ 101. cikk, következésképpen pedig a versenytörvény 11. cikkének alkalmazása és értelmezése céljából. Ebben az ítéletben a Törvényszék megállapította, hogy az Európai Bizottság nem köteles bizonyítani a verseny megszüntetése vagy korlátozása lehetséges következményeinek tényleges

megvalósulását, hanem elegendő a potenciális hatások fennállásának bizonyítása. Így az említett ítéletből az következik, hogy valamely megállapodás versenyre gyakorolt hatásainak értékelése során nem kell az adott ügy valamennyi releváns körülményét a versenyre gyakorolt sajátos és mérhető negatív hatások megállapítására korlátozni, mivel az ilyen megközelítés *de facto* megszüntetné az érintett versenyhatóság azon lehetőségét, hogy megszüntesse azokat a versenykorlátozásokat, amelyek még nem jártak ténylegesen azonosítható negatív hatásokkal.

14 E körülmények között az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A versenyhatóságnak az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése alapján bizonyítania kell-e a tényleges és konkrét versenykorlátozó hatások *(actual/real restrictive effects on competition)* fennállását egy olyan tiltott megállapodás értékelése során, amely a gépjárművek jótállására vonatkozóan korlátozásokat ír elő, arra kötelezve vagy ösztönözve a gépjármű-tulajdonosokat, hogy csak a gépjármű gyártójának hivatalos képviseleteit bízzák meg a gépjárműveik javításával és karbantartásával, valamint hogy az említett gyártó eredeti alkatrészeit használják az időszakos karbantartás során annak érdekében, hogy a gépjárműre vonatkozó jótállás érvényben maradjon?

2) Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése alapján elegendő-e az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésben említett megállapodás értékelésénél, ha a versenyhatóság csak a potenciális versenykorlátozó hatások *(potential restrictive effects on competition)* fennállását bizonyítja?”

A Bíróság hatásköréről

15 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a versenytörvény 11. cikke (1) bekezdésének alkalmazása nem térhet el az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének alkalmazásától, mivel e két rendelkezés lényegében hasonló jogi keretet hoz létre. Következésképpen figyelembe kell venni a Bíróságnak az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozó megfontolásait.

16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk által létrehozott együttműködés keretében kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítélet meghozatalához szükség van-e az előzetes döntéshozatalra, és hogy a Bíróságnak feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, ha a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy a Bíróság feladata vizsgálni azokat a feltételeket, amelyek mellett a nemzeti bíróság hozzá fordult, annak érdekében, hogy megvizsgálja hatáskörének fennállását (2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 E tekintetben a Bíróság már több alkalommal kimondta, hogy hatáskörrel rendelkezik az uniós jogi rendelkezésekre vonatkozó, előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amikor az alapeljárás tárgyát képező tények nem tartoznak ugyan közvetlenül az

uniós jog hatálya alá, ám az említett rendelkezéseket a nemzeti jog alkalmazandóvá teszi, amely jog a tisztán belső helyzetekre adott megoldásaira nézve az uniós jog által nyújtott megoldásokhoz igazodott (2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 E hatáskört igazolja az uniós jogrend tekintetében fennálló nyilvánvaló érdek, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések megakadályozása érdekében egységesen értelmezzék az európai uniós jogból átvett rendelkezéseket (2022. október 13-i Baltijas Starptautiskā Akadēmija és Stockholm School of Economics in Riga ítélet, C-164/21 és C-318/21, EU:C:2022:785, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdése az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével létrehozott jogi kerettel azonos jogi keretet hoz létre, valamint hogy az említett 11. cikk (1) bekezdését a lett jogrendben ugyanúgy kell értelmezni, mint ahogyan az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését. Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy hatáskörrel rendelkezik az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amelyekben a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdése attól függetlenül alkalmazandó, hogy hatással van-e a tagállamok közötti kereskedelemre (lásd ebben az értelemben: 2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Ebből következik, hogy a Bíróság a jelen ügyben hatáskörrel rendelkezik az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó kérdések elbírálására.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

22 E kérdésekkel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy annak alapján a versenyhatóságnak, amely azt értékeli, hogy az e rendelkezés értelmében vett, hatás általi versenykorlátozásnak minősíthető-e egy olyan megállapodás, amely a gépjárművek jótállására vonatkozóan korlátozásokat ír elő, arra kötelezve vagy ösztönözve a gépjármű-tulajdonosokat, hogy kizárólag a gépjármű gyártójának hivatalos képviseleteit bízzák meg a gépjárműveik javításával és karbantartásával, valamint hogy az említett gyártó eredeti alkatrészeit használják az időszakos karbantartás során annak érdekében, hogy a gépjárműre vonatkozó jótállás érvényben maradjon, bizonyítania kell a tényleges és konkrét versenykorlátozó hatások fennállását vagy elegendő a potenciális versenykorlátozó hatások bizonyítása?

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

24 Ahhoz, hogy adott esetben megállapítható legyen, hogy valamely megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy összehangolt magatartás az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom hatálya alá tartozik, e rendelkezés szövege értelmében bizonyítani kell, hogy e magatartás célja a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, vagy e

magatartásnak ilyen hatása van (2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Ennek érdekében először is meg kell vizsgálni a szóban forgó magatartás célját. Abban az esetben, ha e vizsgálat alapján a magatartás versenyellenes célja bebizonyosodik, nem szükséges megvizsgálni a versenyre gyakorolt hatását. Csak abban az esetben kell tehát második lépésben megvizsgálni e hatást, ha az említett magatartást nem tekinthető úgy, hogy annak célja versenyellenes (2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Az elvégzendő vizsgálat attól függően különbözik, hogy a szóban forgó magatartásnak a „célja” vagy a „hatása”-e a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, mivel e két fogalomra különböző jogszabályok és különböző bizonyítási rendszer vonatkozik (2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság, amely abból az előfeltevésből indul ki – melynek megalapozottságát vizsgálnia kell –, hogy az alapügyben szóban forgó megállapodás célja nem a verseny korlátozása, jelzi, hogy feladata annak értékelése, hogy e megállapodásnak van-e versenyellenes hatása.

28 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a versenyellenes „hatással” rendelkező magatartás fogalma magában foglal minden olyan magatartást, amely „célját” tekintve nem tekinthető versenyellenesnek, feltéve hogy bizonyítást nyer, hogy e magatartásnak érzékelhetően az a tényleges vagy potenciális hatása, hogy megakadályozza, korlátozza vagy torzítsa a versenyt (2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 109. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 E célból meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó megállapodás, vállalkozások társulása által hozott döntés vagy összehangolt magatartás hiányában milyenek lennének a tényleges versenyfeltételek (2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 74. pont; 2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 110. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), meghatározva az(oka)t a piaco(ka)t, amely(ek)en e magatartás hatások kiváltását célozza, majd jellemezve e hatásokat aszerint, hogy azok ténylegesek vagy potenciálisak-e. E vizsgálat magában foglalja az összes releváns körülmény figyelembevételét.

30 Márpedig valamely vállalkozások közötti megállapodás hatásainak az EUMSZ 101. cikk alapján történő értékelése megköveteli annak a konkrét keretnek a figyelembevételét, amelybe a megállapodás illeszkedik, különös tekintettel arra a gazdasági és jogi háttérre, amelyben az érintett vállalkozások működnek, az érintett termékek vagy szolgáltatások jellegére, valamint az érintett piac vagy piacok működésének és szerkezetének tényleges feltételeire. Ebből következik, hogy az említett megállapodás hiányából kiinduló kontrafaktuális forgatókönyvnek reálisnak és hihetőnek kell lennie (2024. június 27-i Bizottság kontra Servier és társai ítélet, C-176/19 P, EU:C:2024:549, 341. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 E tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma pontosítani, hogy a kontrafaktuális forgatókönyv létrehozásának célja az arra vonatkozó valós lehetőségek felvázolása, hogy a gazdasági szereplők az érintett megállapodás hiányában milyen magatartást tanúsítottak volna, és ily módon annak

meghatározása, hogy e megállapodás hiányában valószínűsíthetően hogyan alakult volna a piac helyzete, valamint annak szerkezete (2020. január 30-i Generics (UK) és társai ítélet, C-307/18, EU:C:2020:52, 120. pont; 2021. november 18-i Visma Enterprise ítélet, C-306/20, EU:C:2021:935, 76. pont).

32 Ugyanakkor a kontrafaktuális forgatókönyv egyszerre reális és hihető jellege nem kérdőjelezi meg a vállalkozások közötti megállapodás tisztán potenciális hatásai figyelembevételének lehetőségét annak vizsgálata érdekében, hogy e megállapodás hatás általi versenykorlátozásnak minősül-e. E tekintetben a Bíróság többek között kimondta, hogy ha úgy kellene tekinteni, hogy amennyiben vállalkozások közötti megállapodást hajtottak végre, e megállapodás potenciális hatásait nem lehet figyelembe venni a versenykorlátozó hatások értékelése során, az egyszerre hagyná figyelmen kívül a hatás általi versenykorlátozás értékelésének szerves részét képező kontrafaktuális módszer jellemzőit, és azon ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a versenykorlátozó hatások lehetnek mind ténylegesek, mind pedig potenciálisak, viszont kellően érzékelhetőeknek kell lenniük (lásd ebben az értelemben: 2024. június 27-i Bizottság kontra Servier és társai ítélet, C-176/19 P, EU:C:2024:549, 345–353. pont).

33 Elegendő tehát, ha a szóban forgó megállapodás hiányában fennálló tényleges versenyfeltételek megfelelő vizsgálatát követően meg lehet állapítani a kellően érzékelhető potenciális versenykorlátozó hatásokat (lásd ebben az értelemben: 1998. május 28-i Deere kontra Bizottság ítélet, C-7/95 P, EU:C:1998:256, 77. és 78. pont; 1998. május 28-i New Holland Ford kontra Bizottság ítélet, C-8/95 P, EU:C:1998:257, 91. és 92. pont).

34 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése, hogy a versenytanács helyesen vizsgálta-e meg, hogy a verseny milyen módon alakult volna a szóban forgó megállapodás hiányában fennálló tényleges versenyfeltételek között, meghatározva azokat a piacokat, amelyekre e megállapodás hatást gyakorol, és azonosítva ezen érzékelhető, akár tényleges, akár potenciális hatásokat.

35 Egyébiránt a Bíróság a 2015. október 6-i Post Danmark ítélet (C-23/14, EU:C:2015:651) 65. és 66. pontjában kimondta, hogy valamely, az EK 82. cikk (jelenleg EUMSZ 102. cikk) szempontjából vizsgált gyakorlat visszaélésszerű jellegének megállapításához e gyakorlatnak versenyellenes hatással kell rendelkeznie a piacon, de annak nem kell szükségszerűen konkrétnak lennie, mivel elegendő, ha olyan lehetséges versenyellenes hatás nyer bizonyítást, amely alkalmas az erőfölényben lévő vállalkozáshoz képest legalább annyira hatékony versenytársak kiszorítására.

36 Így az EUMSZ 101. cikknek a jelen ítélet 28. és 33. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban elfogadott azon értelmezése, amely szerint elegendő a potenciális versenyellenes hatások, különösen a potenciális versenytársak piacra lépésének akadályozására alkalmas hatások fennállását bizonyítani, megfelel az EUMSZ 102. cikknek a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban elfogadott értelmezésének.

37 A fenti megfontolásokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő a tényleges és konkrét versenykorlátozó hatások fennállásának bizonyítását valamely tagállami versenyhatóság számára, amely azt értékeli, hogy az e rendelkezés értelmében vett, hatás általi versenykorlátozásnak minősíthető-e egy olyan megállapodás, amely a gépjárművek jótállására vonatkozóan korlátozásokat ír elő, arra kötelezve vagy ösztönözve a gépjármű-tulajdonosokat, hogy kizárólag a gépjármű gyártójának hivatalos képviseleteit bízzák meg a gépjárműveik javításával és karbantartásával, valamint hogy az említett gyártó eredeti

alkatrészeit használják az időszakos karbantartás során annak érdekében, hogy a gépjárműre vonatkozó jótállás érvényben maradjon. Elegendő, ha e hatóság az említett rendelkezésnek megfelelően bizonyítja a potenciális versenykorlátozó hatások fennállását, feltéve hogy azok kellően érzékelhetőek.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő a tényleges és konkrét versenykorlátozó hatások fennállásának bizonyítását valamely tagállami versenyhatóság számára, amely azt értékeli, hogy az e rendelkezés értelmében vett, hatás általi versenykorlátozásnak minősíthető-e egy olyan megállapodás, amely a gépjárművek jótállására vonatkozóan korlátozásokat ír elő, arra kötelezve vagy ösztönözve a gépjármű-tulajdonosokat, hogy kizárólag a gépjármű gyártójának hivatalos képviseleteit bízzák meg a gépjárműveik javításával és karbantartásával, valamint hogy az említett gyártó eredeti alkatrészeit használják az időszakos karbantartás során annak érdekében, hogy a gépjárműre vonatkozó jótállás érvényben maradjon. Elegendő, ha e hatóság az említett rendelkezésnek megfelelően bizonyítja a potenciális versenykorlátozó hatások fennállását, feltéve hogy azok kellően érzékelhetőek.

Aláírások